

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.

Tartsd meg Isten

Mélyen sújt a szomorú hír, melyet a táviró-drót világgá röpit: XIII. Leó pápa, az Anyaszentegyház földi helytartója, a nagy egyházfejedelem halálos ágyán fekszik. Aggódo részvétellel tekint a hír hallatára minden hívő Róma felé s bár Sion az Isten fiában, Jézus Krisztusban bírja erősségét, a „*lumen de coelo*“ fényének halványulása méltán jelent gyászt a hatalmas világbirodalomban. Amde minél nagyobb a veszély, annál közelebb van a mindig felettünk örködő Gondviselés segedelme. Egy negyed századon át adta nekünk az Ur dicsőséges fejedelmül, Ő tarthatja is meg válságos napjainkban bölcs tanácsadóul, vezértünkül. És ha valamikor, úgy most, eme fájó pillanatban borulhat le a hívő az Ur zsámolya elé, hogy lelke igaz mélyéből eredő imájával esdjen enyhülést az agg egyházfejedelem számára. Kérjünk, könyörögjünk, imádkozzunk, hogy adja vissza az Ur az egyház edzett harcosának életerejét, egészségét, hogy továbbra is őrizze Sion szikláját s kormányozza szent Péter hajóját. Lelkünk mélyéből fakad az ének-ima: Tartsd meg Isten Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját . . .

Dr. *Városvy* Gyula megyéspüspök egyenesen a Vaticanból kapott értesítést Ő Szentiségének súlyos betegségéről s ezt külön körlevélben adja tudomásul a megye papságának és híveinek. A körlevélben megindító szavakban hívja fel papságát, hogy XIII. Leó pápa egészségeért, valamint az Anyaszentegyház javáért buzgó imákkal forduljanak az Istenhez, ezenkívül a következőket rendelte el:

1. Az egyházmegye minden papja szent misében még ünnepeken is a „Pro infirmis“ imát tartozik elmondani.

2. Minden plebániá mise végeztével az előirt imák után az Oltárszentség kitétele mellett 3 Miatyánk és 3 Üdvözlégy Mária mondanak.

3. A kath hívők figyelme a szószék-ről hívassék fel, hogy Ő Szentisége felgyógyulásáért minél buzgóbban imádkozzanak.

Keresztény szociális-kurzus.

Felhívás.

A szociális kérdés minden oldalú tanulmányozása, a szociális tevékenység elméleti és gyakorlati megismerése: egyik legelső kötelessége napjainkban mindazoknak, kik a nép között él-

nek, a nép vezetésére, irányítására és védelmezésére hivatnak.

Ezen kötelesség megkönnyítését célozzák a keresztény szociális kurzusok, melyeken a szociális tevékenység legfontosabb ágazatai kerülnek kiváló szakférhnek előadásai mellett megbeszélés, megvitatás alá.

A Magyarországi Katolikus Egyesületek Országos Szövetsége 1901-ben rendezte az első ilyen keresztény-szociális kurzust hazánkban; s a folyó évi augusztus hó 17., 18. és 19. napjain fogja megtartani a **Második Keresztény-Szociális kurzust Budapesten.**

Ezen a kurzuson hazánk kiváló keresztény-szociológusai s a keresztény szociális tevékenység legjelesebb mánkásai fognak előadásokat tartani, különösen súlyt helyezve a gyakorlatra, az életben megvalósítandó tevékenységre s alkalmat fognak nyújtani az egyes kérdések legjelesebb körü megbeszélésére.

A magyarországi Katolikus Egyesületek Országos Szövetsége bizonny reményli tehát, hogy mindazok, kik a szociális kérdés iránt érdeklődnek és különösen a nép vezetői, *papok és világiak, a tanuló urak s a növendékpapság* nagy számmal fognak résztvenni a Második Keresztény Szociális kurzuson.

A részletes program legközelebb adatik ki.

Jelentkezések a Magyarországi Katolikus Egyesületek Országos Szövetségének irodájába (Budapest, IV., Molnár-utca 11.) küldendők.

Ezzel kapcsolatosan a Kath. Egyesületek Orsz. szövetsége a kath. tanítókhöz a következő felhívást intézi:

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

A viasz-asszony.

John Hidgins örülten szerelmes volt a feleségébe, amin nem csodálkozom, mert az asszony ifju, szép, okos és egészséges asszony volt. Annyira dühöngött benne az egészség, hogy egy szép napon megszökött a férjétől.

Hidgins magánkívül volt.

— Fanny, Fanny, gyere vissza, — sóháltott. — Fanny nem jött vissza. Hidgins csókkal lepte el az arcképét. Mig csókolta, egyszerre csak pompás eszmeje támadt. Átment Tomkinshoz és így szólt hozzá:

— Nem tudna nekem egy asszonyt gyártani?

— Mi-t?

— Viaszból. Amelyik mozog. Beszél! A szava otthon van nálam.

— Miért ne!

— Mennyibe kerül?

— Ötezer dollárba.

— Helyes.

Hidgins mindent átküldött Tomkinshoz. A felesége mértékét, arcképét, sőt a szavát is. Tudniillik egy fonográf megörizte a férj számára a felesége alább következő feleleteit. Csak a kérdést kellett eléjük vetni:

— Igazán szeretsz?

— „De édes férjem, miért kérdezed ezt?

Hiszzen annyira szeretlek, olyan forrón, olyan igazán!”

— Sohasem fogsz elfelejteni?

„Soha!”

És mégis megszökött tőle. Hidgins, mikor a feleségéről maradt emlékeket ádatad Tomkinshoz, megkérdezte:

— Mikor lesz kész a feleségem?

— Három hónap múlva.

— Mondjon inkább négy hónapot, mert a feleségem sohasem tudott idejére elkészülni.

Ezutal azonban három hónap alatt kész lett. Hidgins örömmel vitte haza és eléje borult:

— Fanny! Edes Fanny!

Fanny fölvetette a szemét, kacintott, keble zihált, egyszóval csodálatos mása volt az igazinak.

— Fanny, szeretsz? kérdezte Hidgins tőle.

Fanny keblén mély léleketvétel mutatkozott és egyszerre rákezdte:

— Krrrrt . . . rrrr . . . rrrr . . . De ééédes

férjelem miért kérdezzesz eezt? Hihihiszen annyira . . . krru . . . rrrrr . . . szeretlek, olyan forrrrrón, ooolyan . . . rrrrr . . . igazán.

Meglepo volt. Még meg is ölelte Hidginst, olyan bensőséggel, hogy igaznak tűnt volna fel, ha a kerekék nem kattogtak volna. A kerekéket azonban meg lehetett kenni.

Hidgins el volt ragadtatva. A viaszfelesége lett a bálványja, a khez senkinek nem volt szabad hozzányulni. Ő maga porolta le. Csak ő. Minden alkalommal meg is csókolta s azt imáta, hogy visszakapja a csókot. Az emberek természetesen bolondnak tartották. Sőt az újságok még irtak is róla. Mindenki mulatott John Hidgins esetén, csak egy valaki nem. A felesége.

Az asszony megbánta, hogy ezt a hü, szerető férjét elhagyta.

— Vissza, vissza hozzá — mondta magában. Amint kimondta, meg is tette.

A hátsú kapun sompolygott be. Kulcsal nyitotta ki az ajtót, mert a kulcs még meg volt hozzá. Belépett a férj szobájába. A cseléd fogadta.

— Jézus Mária, Szent József! — kiáltott a leány — a bábu!

— Ne légy ostoba, Klára — mondta az asszony — visszajöttem a férjemhez. Segíts nekem.

— Szívesen, de hogyan?

— Hol a bábu?

— Ott van a budoárban.

Az asszony besiet. Csodálja a viaszból való Hidginsné. Aztán megnézi magát a tükörben.

— En csak szebb vagyok?

Klárához pedig így szól:

— Gyorsan. Vétköztesd le?

— Kit?

— A bábút. Gyorsan, gyorsan!

A bábu le van vetköztetve és az asszony hamar felölti a ruháját.

— A bábút pedig vidd ki a kamarába, a lomtárba.

És a világszép asszony ledől a kerevetre, hol az imént a bábu pihent és legigézöbb mosolyával . . . vár.

Kivülről lépések hallatszottak. Hidgins jön, de nem egyedül, hanem öccsével, Duff-fel.

— Kedves Duff — mondja Hidgins — te vagy az egyedüli, akinek a bábút megmutatom.

Te az atyafisághoz tartozol. Lásd, itt fekszik. Ugy-e szép?

— Jaj be szép! De milyen lehet még igazi voltában!

— Bizony szép volt, de így is szép, Tomkinsnak valóságos mesterműve. Nézd ezt a szemet, ezt a pillantást.

— De ez nem lehet viaszból.

Mai lapunk 4 oldal.

UJDONSÁGOK.

A Magyarországi Katolikus Egyesületek Országos Szövetsége folyó évi augusztus hó 17—19. napján fogja megtartani a második keresztény-szociális kurzust Budapesten, a Budapesti Katolikus Kör helyiségében.

Céja és hivatása ezen keresztény-szociális kurzusnak elméletileg és gyakorlatilag megismertetni a halgatókkal a keresztény-szociális tevékenységet, azokat az intézményeket, melyekkel a nép és a munkásszótály anyagi és erkölcsi állapotát segíteni lehet, a melyek megalkotásával, szakszerű vezetésével a szociáldemokrácia terjedésének útját állhatjuk.

Kinek lehetne szükségesebb ezen ismeretek megszerzése, mint katolikus néptanítóinknak, kik szellemi vezetői népünknek, a nép között élnek, a nép javára működni hivatják s a kikben meg is lenne a lelkesedés hozzáfogni a munkához, ha tisztában lennének a gyakorlat módozataival.

A Katolikus Egyesületek Országos Szövetsége épen ezért szeretettel kéri katolikus tanítóinkat, hogy a keresztény-szociális kurzuson menő nagyobb számmal résztvevni kegyeskedjenek. A tanító urak a kurzus ideje alatt ingyen lakásban és ellátásban fognak részesülni. Miután pedig ezen napokban a vasutakon is nagy menőj-kedvezmények vannak, a legcsekélyebb költséggel vehetnek részt a keresztény-szociális kurzuson, hogy megismerkedjenek a keresztény-szociális tevékenységgel, mely egyedül képes megmenteni keresztény magyar népünket a társadalmat fölforgató tévtanok áramlatától.

Jelenkezések a Katolikus Egyesületek Országos Szövetségének irodájához (Budapest, IV., Molnár-utca 11. sz.) küldendők.

Reméljük, hogy katolikus tanítóink meg fogják hallani a hívó szótatot s lelkesedve fognak sorakozni kibontott zászlónk alá a hitért, hazáért s a keresztény magyar társadalomért!

Budapest, 1903 június hó.

Giesswein Sándor dr. ifj. Zichy János gr. a szociális szakoszt. vezetője. elnök.

Gyurky Ödön titkár.

— Az Istenért, hozzá ne nyulj! Aki nem érti a gépezetét, elrontja. De nézz ide, mit művelek én vele! Csodát fogsz látni . . . Most felhuzom. Milyen meleg! Az a gondatlan cseléd talán a kályha mellett felejtette és gyorsan visszatette. Nézz ide, most megnyomok egy gombot. A bábu karja szögletesen, fokonkint emelkedett. Megölelte Hidginst és sokáig a derekán felejtette a karját. Az ajka pedig lassankint szinte csókra nyílt.

— Szeretsz? — kérdezte Hidgins. A bábu berregt és felelt. — Krrt . . . rccc . . . rrr . . . De ééédes férjeem miért kérdezed eezt? Hhiszen anynyira . . . kruu . . . rcscc . . . szeretlek, olyan forrrón, oolyan . . . rcsccs . . . önfledten.

Karja fokonkint lehanyatott és a bábu eredeti állásába helyezkedett vissza. — Pompás! Nagyszerű! — mondta Duff. — De az igazi nagynénéd még szebb volt! Még különb volt! Csak hogy sokkal veszedelmesebb.

Bátyám, — mondta Duff — olyan szép lehetett, hogy még a vassz képmásába is szerelmes tudnék lenni.

— Nem sokat használna neked — felelte Hidgins. — Hiszen nem ismered a mechanizmusát. Hidgins ur, Hidgins ur! — kiáltozott egyszerre Kiára, a cseléd. — Egy ur várkozik idekűnn.

— Gyere ki velem, Duff — szólott Hidgins. — Kérlek, édes Hidgins — mondta Duff — csak egy pillanatra hagyj itt még. Nem tudok megválni tőle.

— Jó. Rád bízom. Az atyafisághoz tartozol. De egy újjal se nyulj hozzá.

— Újjal sem.

— **Bérmálás Ettyeken.** Az ettyekieknek régi óhaja teljesült e hó 5-én. Dr. Városey Gyula megyés püspök ugyanis f. hó 4-én utazott Ettyekre, hogy hivat a bérmálás szentségében részesítse. A tárnoki állomáson Metternich Sándorné hercegasszony pompás négyes fogata várta a püspököt, a ki kíséretével Soósuton át hajtatott Ettyekre. A határnál valóságos kocsiábró s egy 25 tagú bandérium fogadta az érkező főpapot s a község nevében Fischer Antal közs. bíró üdvözölte talpraesett pompás magyar beszéddel, a mi püspökünkre szemmel láthatólag jó benyomást gyakorolt. Megindult ezután a menet, élen a megyés püspök fogatával, mely a község szélétől kezdve egész a templomig az ünnepi díszítéssel sűrű sorfala között vonult végig Ettyeken. Az u. n. soósuti ut végén a tüzoltó testület díszszakasza, a községi lövészeget s egy zenekar fogadták a megyéspüspököt s kísérték a Kossuth-téren felállított nagyszékű diadalkapun át a plebániáig, a hol Magdics István kanonok-plebános fogadta a község illusztris vendégét. A község lobogódszót öltött, az utcák pedig, melyeken a püspök haladt, virágokkal felhíntve s galyakkal díszítve voltak. Este 8 óra után a tüzoltók és lövészek kísérete mellett lampionos menet zenszóval vonult a templom előtti bástyafokra s zerenádót adott a megyéspüspök tiszteletére. Először a férfiak énekelte a „Lágyan cseng az esthangszó . . .” kezdetű, majd a vegyes kar a Hazám hazám! kezdetű zerenádót, végül pedig a dalárda a Szózatot énekelte. Ez alatt a község fényárban uszott, kivilágítás árulta el a nap ünnepe. Vasárnap reggel már 6 óra után dr. Városey Gyula megyés püspök kíséretével együtt a szomszédos Bothra hajtatott, a hol 86 gyermeknek adta fel a bérmálás szentségét. Bothról visszament Ettyekre, misét mondott, predikált, utána pedig 560 gyermeket erősített meg hitében a bérmálás szentségével. Erhető a bérmálkozók eme nagy száma, mert 9 óv óta most van először bérmálás Ettyeken s nagy örömmel vette a község a püspöki kijelentést, mely szerint ezentul 3 évenként látogatta meg e célból ettyeki hivat. Az egyházi szertartás vezetésével a püspök a plebánián fogadta a tisztelő küldöttséget. A községi előjáróság, a kath. hitközség, az ev. ref., majd az izr. hitközség, azután a tanítóit is, óvoda felügyelő bizottság, kath. kör, temetkezési egylet, ifjusági egylet, olvasókör, a takarékpénztár, a segély-

egylet tisztikara, a tüzoltók s végül a lövészek küldöttsége tisztelgett. Szeretettel, őszinte tisztelettel üdvözölték a főpásztort s válaszul is azt kaptak. Minden küldöttséghez volt egy pár meleg szava s a mi nagyon meglepte a községet, a helyi viszonyok ismeretere valló kijelentése. Megyés püspökünk d. u. fél 4 órakor hagyta el a községet, hol egy kedves nap sokáig élő emléke fogja megőrizni a püspöki látogatást.

— **Egyházmegyei hírek.** Dr. Városey Gyula megyéspüspök a Meszlényi-család mint kegyur előterjesztésére Pelek Gyula realiskolai hitanári Velencére plebánossá nevezte ki. — Ugyanitt adunk hírt a következő dispoziókról: Szulicz György velencei adminisztrátor Duna-Adonyban, dr. Nágelreiter Alajos Duna-Adonyból Székesfehérvárra (a belvárosi plebániára,) Knittelhofer István Vajtáról Székesfehérvárra (a felsővárosi plebániára), az új misések közül Ferschich János Erecsibe, Kiss Lipót Vajtára, Kovács János Kálózra, Eckk Ernő Isztimére, Pásztori József pedig Ettyekre helyeztetett segédlelkésznek.

— **Fényes esküvő.** Károly János c. püspök ma d. e. 11 órakor két szívnek a házasság szentségében való egyesülésére adta az Anyaszen egyház áldását. K. Nagy Dezső kir. kulturmérnök vezette oitárhoz Plossek Ferenc kir. tanácsos, pénzügyigazgató szép és kedves leányát, Margitot. Társadalmi életünknek e két rokonszenves, igazán kedvelt alakjának szeret-frigyincél megjelent tanuul városunk intelligenciája, főleg hölgyközsége, zsufolóság megöltvén a székesegyházat, hogy az új párra a Gondviselésnek áldását leeskadjék. Tizenegy óra után néhány perccel megszólalt az orgona s az Úr oitára elé vonult az illusztris nászalközönség a következő párokban:

Mészáros Ferencné (Budapest) — Barta István k. r. felügyelő (Debrecen). Szabó Károlyné (Budapest) — Dr. Kiss Ernő orsz. képviselő (Szolnok). Dr. Kiss Ernőné — Mészáros Ferencz es. és kir. kapitány. Sántha Irén (Tusnád) — Fiáth Imre törvényszéki jegyző. Plossek Károlyné nászasszony (Bács) — Böck Géza násznag (Szolnok).

Plossek Emmi — dr. Vértessy Géza ügyvéd. Böck Irén (Szolnok) — Baj Miklós (N.-Károly). Nagy Erzsike (Szilágy-Kraszna) — K. Nagy Dezső. Sántha Evika (Tusnád) — Szűts Ged. Plossek Ferencné — Sántha Dezső (násznag) t. n. nadi kir. közjegyző. Plossek Margit — Plossek Gyula huszárhadnagy. A menyasszony előtt a eskört kis öcsese, Plossek Aladar vitte.

Az esketési szertartást Károly János c. püspök végezte, a ki a szertartás befejeztével szép beszédben emlékezett meg a mai nap nagy fontosságáról s Isten áldását kérte a megkötött frigyre. Az esküvőt nagy nászalköme követte az örömapa házanál.

— **Primícia.** Leéb Bertalan Imre jászóvári prémontrei áldozár, folyó hó 4-én mutatta be első szent mise áldozatát Budapesten a Norbertinum kápolnájában. Az ujmisés a rosznyói kath. főgymnáziumnál kezdi meg tanári működését.

— **Ki akar postás lenni?** A keresk. minster pályázatot hirdet összesen 108 postagyakor-noki állásra. Felvétetnek azok, kik középszikolai érettségi bizonyítványt, vagy ezzel egyenrangú más tanítézetet érettségi vizsgával együtt elvégeztek, akár ez évben, akár előbb. A folyamodványokat jui. 31-ig a posta és távirda igazgató-sághoz (nálunk) Pozsonyba v. Budapestre kell intézni. A kik felvétetnek, f. é. szept. 1-én szolgálatba lépnek napi 1 kor. díj mellett, 1904. szept. 1-én pedig posta és távirda tanfolyamra küldetnek Budapestre v. Zágrába. E tanfolyam 10 hónapig tart, mely alatt azonban szintén 2 korona napidíjat élveznek. A kik közélebből érdeklődnek még a mellékfeltételek iránt, megkaphatják azokat bármely postahivatalban.

— **Te élsz?** — Felugrott és megölelte az asszonyt. — Te vagy, igazán te vagy, a nagynéni? Eh, mit nagynéni! . . . Fannym! Fannym! Magához ölelte az eleven bábut és megcsókolta. Ebben a pillanatban felpattant az ajtó és belépett Hidgins. Pillanatig szinte megdermedve állt a küszöbön, aztán kitört belőle a fájdalom: — Ó is légszalt! Pedig viaszból van. Vidd el, vidd el, ne léssam többé. Duff hóna alá vette az élő bábut és örömmel vitte magával.

DeW Edvárd.

